

53. Lov om Forlængelse af midlertidige Bestemmelser angaaende Skatteligningen i Københavns og Frederiksberg Kommuner. (Indenrigsministeren). [A. Sp. 4711—C. Sp. 279, 323].

Fremsat i *Folketinget* $20/1$ (F. Sp. 4057). 1. Beh. $24/1$ (F. Sp. 4138). 2. Beh. $26/1$ (F. Sp. 4226). 3. Beh. $27/1$ (F. Sp. 4295). *Oversendt til Landstinget*. 1. Beh. $1/2$ (L. Sp. 730). 2. Beh. $3/2$ (L. Sp. 760). 3. Beh. $3/2$ (L. Sp. 763). Lovens stadfæstet 13. Februar 1922. (Lov-Tid Nr. 50).

Ved Lovens § 1 forlænges for Skatteaaret 1922—23 Gyldigheden af den ved § 5 i Lov Nr. 671 af 22. December 1919 fastsatte Rateskala, hvorefter Indkomstskatten i Københavns og Frederiksberg Kommuner beregnes, samt den sammesteds trufne Bestemmelse om, at Fradraget for hvert Barn under 15 Aar sættes til 300 Kr. — Ved Lovens § 2 fastsættes Fristen for Tilendbringelsen af Behandlingen af Københavns Kommunes aarlige Budget (der efter Lov Nr. 12 af 23. Januar 1914 § 1 skal være færdigbehandlet inden 15. Februar) til den 31. Marts 1922, for saa vidt angaar Budgettet for Aaret 1922—23.

Københavns Magistrat anmodede i en Skrivelse til Indenrigsministeriet af 30. December forrige Aar i Henhold til Borgerrepræsentationens Beslutning om den foreslaaede Forlængelse af disse Bestemmelser Gyldighed. Magistraten har i denne Sammenhæng overvejet at udtale Ønsket om en yderligere Forhøjelse af Børnefradraget og en Udvidelse af Fradragretten til at gælde ogsaa for Børn fra det 15de til det 18de Aar, for saa vidt Forældrene maatte forsørge dem i denne Alder som Følge af Børnenes Videreuddannelse eller af andre Grunde. Men man opgav at fremsætte dette Ønske under Hensyn til Betænkeligheden ved at formindske Indkomstskattens Provenu samtidig med, at Indtægterne er vigende, saaledes at der derigennem maatte ventes en Nedgang af Kommunens Indtægter. Magistratens Forslag blev forelagt i Borgerrepræsentationen, og et Flertal af denne sluttede sig dertil, medens et Mindretal indenfor det nedsatte Udvalg indstillede, at Børnefradraget forøgedes til 400 Kr. Den af Mindretallet afgivne Indstilling blev vedtaget af Borgerrepræsentationen med 4 Stemmer, medens Forsamlingens Medlemmer i øvrigt afholdt sig fra at stemme. Det var saavel under Forhandlingerne i Udvalget som ogsaa i Borgerrepræsentationen Forudsætningen for overhovedet at gaa til en Forøgelse af